

„Az üres tér nyugodt”

Beszélgetés Peter Brook rendezővel

INTERJÚ - LX. évfolyam, 50. szám, 2016. december 16.

„Én is a második rendezésemmel kezdtem, mert amikor tizenhét évesen első együttesemmel - lelkes és kritikus amatőrökkel - találkoztam, arra kényszerültem, hogy kitaláljak egy nem létező, de csak nemrégiben learatott sikert, hogy bennük és bennem is elültessem a megkívánt bizalmat” - írja a rendező és teoretikus *Az üres tér* című könyvében, amely a nyugati színháztudományi képzésben mindenütt az egyik első kötelező olvasmány. A bizonyos „második” rendezés több mint hetven éve volt, de a most kilencvenegy éves alkotó még mindig dolgozik, és társulatával együtt turnézik. A közben eltelt évtizedek alatt olyan életművet hozott létre, amely a modern színháztörténet egyik legmeghatározóbb alakjává tette. Például lebontotta a Shakespeare-játszás megtörhetetlennek tűnő hagyományait, vagy operarendezéseiben elsőként kezdte hangsúlyozni a műfaj színházi aspektusát. 1985-ben három estén át mutatták be kilencórás rendezését, amely a hindu eposz, a *Mahábhárata* alapján készült. Az emberiség őstörténetét feldolgozó darab bemutatóját mintegy tizenöt év kutatómunka és felkészülés előzte meg. Alkotótársaival, Jean-Claude Carrière-rel és Marie-Hélène Estienne-nel nemrég újra színpadra állították az eposzt, ezúttal egészen más megközelítésben, más eszközökkel és formában, *Csatamező* címmel. Jelenleg ezzel az előadással járják a világot, ezért érkeztek Budapestre is.